

# ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЕНЪ ВЪСТЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ОКРЪЖНА ПОСТОЯННА КОМИСИЯ.

Излиза най-малко три пати въ мѣсеца.  
Абонаментъ 2 лева годишно, 1 левъ за 6 мѣсеца,  
на общинитѣ, училищата, кръжитѣ, хотелитѣ и  
кафенетата въ окръга — безплатно.

Всичко що се отнася до вѣстника да се изпраща  
до: Постоянната Комисия — Варна.

За обявления общински и такива отъ др. учрѣ-  
ждения се плаща: за I стр. 0.4 ст. на дума, а въ  
другитѣ останали страници по 0.3 ст. на дума.

Обявления и реклами отъ частни лица, се прие-  
матъ за печатъ при изиски условия.

## Официаленъ отдѣлъ.

Варненска  
Виджия Постоянна Комисия  
№ 2687  
17. VII. 1915 год.  
ВАРНА.

### ОКРЪЖНО

До г. г. Селеко общинскитѣ  
кметове въ окръга, безъ Ботев-  
ски, Аджемлерски, Ново-селеки  
и Караюселиски

Покаиватъ се Господа селско общин-  
скитѣ Кметове въ окръга, да отговарятъ  
по скоро на Окръжното ни прѣдписанье  
подъ № 2264 отъ 12 Юний т. дод. помѣ-  
стено въ брой 10 отъ 20 с. мѣсець на  
Окр вѣстникъ.

Прѣдседателъ: Н. Елрецовъ  
Секр.-бирникъ: Ст. Калдъръмовъ

## Неофициаленъ отдѣлъ.

### ПРОТОКОЛЪ

№ 12

На Варненския Окръженъ Съвѣтъ отъ  
29 й Септември 1914 год.

Трета редовна сесия отъ IX-й Избира-  
теленъ периодъ.

Продължение отъ брой 12.

Отъ изложението се вижда, че и ние  
вървимъ по сщия пътъ на опустошение

горитѣ. Прѣзъ 1894 — 1895 г. въ Варнен-  
ския окръгъ е имало 2,304,702 декари  
лържавни и общински гори, а днесъ тѣ  
възлизатъ на 1,147,105 декара. Отъ оста-  
тъкътъ 421,445 декари останаха подъ вла-  
дѣннето на ромжитѣ, а 746,151 декари  
сж изкоренени или прѣвобърнати на пасища.  
Процента на коренежа и на държавнитѣ и  
общински гори е почти еднакъвъ. За да  
може да се тури шо годѣ редъ въ уред-  
бата на горитѣ инспектора мисли, че ще  
бжде добръ да се засили контрола надъ  
тѣхъ, като се увѣличи заплатата на гор-  
ската стража, защото той е констатиравъ,  
че особено общинската стража е твърдѣ  
слабо платена и като така, отъ една страна  
не се намиратъ добри кандидати за горски  
стражари, а отъ друга, стражара се под-  
тиква къмъ унищожение на горитѣ. Той  
мисли, че ако експлоатацията на горитѣ  
става чрѣзъ търгъ ще бжде много по-из-  
носна и за държавата и за общинитѣ, за-  
щото при търгътъ се получава по-голъма  
цѣна, а въ тарифната система — сѣчене  
направо отъ населението се получаватъ  
твърдѣ малко цѣни. Най-сетне, той прѣд-  
лага да се взематъ мѣрки за ограничава-  
ние на горитѣ съ трайни знаци, за да може  
по този начинъ да бждатъ тѣ спасени отъ  
разораване и изкореняване за които цѣль  
прѣдлага да се вземе рѣшение да се за-  
ставятъ общинитѣ да отдѣлятъ известни  
проценти отъ доходитѣ на самитѣ гори и  
се образува фондъ за затѣсяване и огра-  
ничение горитѣ и чрѣзъ едно рѣшение да

се наложи на общинитѣ да даватъ по-добра запла̀та на общинската горска стража.

Вл. Димитровъ: Ние колкото и да не боравимъ съ горитѣ, знаемъ какво богатство е да има хубави гори, и знаемъ каква нишета може да има, когато една страна е обезлѣсена, защото знаемъ още какво влияние проявяватъ горитѣ върху плодородието на земята. Макаръ и начертаната отъ г. Инспектора картина на горитѣ въ Варненския окръгъ да е печална, но трѣбва да съзнаемъ, че сѣщо така е печална тя и въ другитѣ окръзи. Обезлѣсяването на горитѣ се дължи не само на населението, но и на всички фактори, като започнете отъ правителството, партията, населението и дори до горската властъ. Всѣки ще констатира печалния фактъ че не е минало сесия на Народното Събрание, въ което да не е измѣняванъ закона за горитѣ. Въ 1902 г. бѣхъ възмутенъ отъ това, което стана у насъ съ горитѣ: прѣдприемачитѣ да положимъ откупватъ 2,000 декара на експлоатация, а унищожаватъ 5000 дек; такъв случаи имаше въ Варна прѣзъ казаната година и тия недобросъвѣстни прѣдприемачи не се посвѣиха да дойдатъ въ София и да се мнчатъ да заблуждаватъ народнитѣ прѣдставители. До толкова бѣха унищожени Рилскитѣ гори, боровитѣ гори и Лонгуза, че ставаше въпросъ, какво не може да се намѣри въ дървета въ горитѣ на България за трансери. Тогави стана нужда да се даде Лонгуза на военнитѣ да го пазятъ, защото тамъ се намиратъ материалъ, който билъ нуженъ на военнитѣ. Нескончаемитѣ измѣненни на закона за горитѣ отвори широко вратитѣ на нескончаеми процеси между селата, общинитѣ и отъ друга страна държавата. Въ Силистренско е имало случаи турци да подкупуватъ свидѣтели, околни люде и пр и слѣдъ спечелване на процеса, ответата по тия начинъ гора, сѣ е подѣляла помежду си и въ послѣдствие, заедно съ другитѣ си имоти сѣ ги продавали на навивнитѣ българи; по-късно, обаче, държавата като узнава работата отнема тия гори и наше българи само напълниха кеситѣ на турцитѣ безъ да иматъ нѣкои частни гори. Съ послѣдния законъ за горитѣ се въведе така

нареченото описване на горитѣ съ цѣлъ да може да се тури край на тия горски процеси и да се знае коя гора чия е, но и това не помогна, защото закона не се спазва и защото и безъ да сѣ описвани горитѣ, процеси пакъ може да се водятъ. Тукашния държавенъ адвокатъ, като имаше прѣдъ видъ, че сѣдилищата не събиратъ сѣдебни мита по процеси за гори безъ да сѣ описвани тѣ съ протоколъ, повдигна въпроса въ Министерството на Финанситѣ и Правоеждието, да се взема сѣдебни мита отъ горски дѣла незавѣдени по лѣсничейски протоколъ и касационния смѣтъ възприе това исканье, но изглежда, че и то не помага. Сѣмтамъ че за да може да се тури редъ въ горското дѣло и да се тури веднѣжъ за винаги край на нескончаемитѣ и пакостни процеси, всичкитѣ гори да минатъ подъ управленieto на държавата, като се нагоди цѣлестобразенъ законъ за стопанисването и използването на горитѣ; въ закона изрично да бѣде указано, че населението ще се ползува отъ тѣхъ и начина по който ще се ползува послѣдното, за да не бѣде то спъвано при удовлетворяване на своитѣ нужди. Ние може да подобримъ доклада на г. Инспектора и да възвиремемъ неговитѣ мѣрки, но това сѣ палиативи, които нѣма да разрѣшатъ горския въпросъ, защото не сѣ рационалния цѣръ за злото. Повтарямъ, че до като има борба между двѣтѣ системи, до тогава не ще може да се уреди тия въпросъ.

Юр. Ивановъ: Инспектора въ доклада си обрисова положението, въ което се намира горското дѣло и ни прѣпорѣчва нѣкои мѣрки. Отъ даннитѣ, които ни посочи инспектора се вижда, че горитѣ се опустошаватъ и ще се опустошаватъ. Ако се повърнемъ прѣди 25 — 30 години ще видимъ какво е било тогава и какво е сега положението на горитѣ, и че тѣ отиватъ къмъ опропастванье. Всѣки който вижда горитѣ съзнава и мисли, какво трѣбва да се направи за тѣхното подобрене, обаче, никой не е потърсилъ цѣръ за това зло. Горския инспекторъ обрисова добръ положението и причинитѣ; съгласенъ съмъ съ него, че горската стража не е добръ платена и че съ горитѣ твърдѣ много се партизанствува.

Трѣбва да съзнаемъ, че масата душмански гледа на горитѣ, а това се дължи на несъзнанието за едно по-свѣтло бъдаще. Ний рѣдко ще видимъ, нѣкой селянинъ да вземе да прочете нѣкоя брошура, списание и пр. по горското дѣло. Бесѣдвалъ съмъ съ лѣсничен и тѣ признаватъ, че докато съществува тоя начинъ за експлоатация на горитѣ нищо добро неможе да очакваме. Нѣкои отъ тѣхъ сж на мнѣние, че ще се тури редъ въ горското дѣло, ако се обявятъ всичкитѣ гори за държавни, т. е. държавата да поеме управлението и тя да опрѣдѣли начинъ за ползуването отъ тѣхъ населението. На първо врѣме, ако е възможно, и добръ ще бѣде да се образува фондъ за окръглене горитѣ и залѣсяването, но мисля, че като прѣдприемемъ нѣщо трѣбва да видимъ дали ще може да се реализира, а при липса на срѣдства то е твърдѣ трудно. Не съмъ противникъ за опазване горитѣ и благодаря на Горския Инспекторъ за изложението му и главно за неговата откровенностъ.

Горския Инспекторъ: Мѣрkitѣ, които прѣпорѣчавъ сж за подпомагане на горското дѣло въ настояще врѣме, а кога се разискватъ прѣпорѣчителитѣ отъ г. Димитрова мѣрки, може да се спори, защото едвалъ ли ще може да се направи нѣщо, тъй като тѣ сж отъ законодателенъ характеръ.

Д. Ковдовъ: Доста се говори по тоя въпросъ и вземамъ думата за да кажа въ какво се състои ползата да се вземе рѣшенне да се обърнатъ горитѣ отъ държавни общински или обратното. Знае се, че горитѣ иматъ голѣмо влияние върху климатическото състояние на цѣлата страна, и че тѣ отъ денъ на денъ отиватъ къмъ опроцастяване, защото населението не съзнава ползата отъ тѣхъ, но има и много по-дълбоки причини за това зло. По въпроса за стопанисването и пазенето на горитѣ съмъ на мнѣние и трѣбва да се възложи на държавата, колкото се отнася до облагитѣ на населението отъ горитѣ, правото на общинскитѣ съвѣти не бива да отричаме. Ако горитѣ се унищожаватъ или се намаляватъ, затова трѣбва да се подирятъ мѣрки. Инспектора знае, че въ послѣднитѣ 20 години организацията на горското дѣло

е по-съвършенна и върѣтки това нарушение ставатъ по-голѣми. И държавнитѣ и общински гори еднакво се опустошаватъ и намаляватъ; причинитѣ сж че тѣзи имоти добиватъ по-голѣма цѣна и населението се нахвърля върху тѣхъ, но се дължи и на партизански спекули. Едва гора има значение не само за дадено село, но и за цѣлата околностъ па и за цѣлата държава, защото влияе върху климатическото състояние. Ние ще трѣбва да вземемъ едно рѣшение съ което да искаме възобновяването издрѣжката на горитѣ да се възложи на държавата, а колкото се отнася до разпрѣдѣляне богатата отъ тѣхъ, да се възложи на общинскитѣ съвѣти. Съ обръщане горитѣ на държавни, нѣма да се запазятъ тѣ. По-рано назначението на общинската горска стража бѣше възложено на общинскитѣ съвѣти, но на послѣднитѣ се отне това право и се даде на лѣсничентѣ, като се мотивира, че кметовѣтѣ щѣли да влияятъ върху горскитѣ стражари и да партизанствуватъ съ тѣхъ, обаче, указа се, че чрезъ лѣсничентѣ като се назначаватъ, партизанското влияние е много по-голѣмо. За да може да се назначавагъ по-способни горски стражари, добръ ще бѣде да се възложи тѣхното назначение на общинскитѣ съвѣти, гдѣто ще има по-голѣма гаранция, че ще се подбиратъ по-добри работници. По монопола на прѣдмети отъ първа необходимостъ, каквито сж дървата, не бива да се дава въ рѣцѣтѣ на държавата още едно оръжие. Азъ не бихъ желалъ дървата да бѣдатъ като срѣдства за облагане населението съ косвени данѣци и съмъ противъ монополизиранието имъ.

Вл. Димитровъ. Вѣроятно, г. Ковдовъ не ме е разбралъ, азъ мисля, че не е излюзълъ, ако се изкажемъ по въпроса за горитѣ. Въпросъ за монополизиранието горитѣ и дървата неможе и да става. Вѣрно е, че начинътъ на разпрѣдѣлението плода на горитѣ трѣбва да се остави и ще бѣде на населението. Моята мисль не е да се даде монопола на горитѣ на държавата, но тя е да се постигнатъ добри резултати и при коя именно система биха се постигнали. За мене е безразлично дали тия резултати ще бѣдатъ добити, ако горитѣ сж общински

или държавни; убѣдете ме, че при системата на общинскиятъ гори ще има полза, и азъ нѣма да бъда противъ, но при липса на такива доказателства азъ поддържамъ, че ще има добри резултати, само ако пазението се възложи върху държавата. Повтарямъ, че облагитъ отъ горитъ трѣбва да бждатъ за населението и начинитъ и условията трѣбва да бждатъ точно означени отъ закона.

Илия Ангеловъ: Не е вѣрно че гдѣто е имало държавни и общински гори, по рано се унищожавали държавнитъ та послѣ общинскиятъ. Съгласенъ съмъ съ прѣдложеніето на г. Кондова напълно.

Д-ръ П. Равковъ: Въпроса е отъ голѣма важностъ. Ония, които сж ходили по шосето къмъ Балчикъ прѣди 16 — 17 години и сега моватъ отъ тамъ, ще видятъ, че тамъ гдѣто имаше хубави гори, днесъ се обрънали на ниви. Дали партизанството или селянина постепенно ги унищожаватъ, то азъ съмъ наклоненъ да вѣрвамъ, че послѣдното е по вѣрното. Ималъ съмъ дѣла за изкоренени мѣста и като отиваме на огледъ на самото мѣсто съ сѣдната спъваме се у коревитъ, които селянина не е успѣлъ още да изнесе навънъ. Патамъ сега, кое го е накарало да постъпи така. Често пѣти като има една къща или нива въ гората, селянина постепенно разкоренява и уголѣмява нивата си, а това става защото липсва съзнание и неможатъ да прѣцѣнятъ ползата отъ горитъ. Отъ друга страна, населението като вижда, че съ присѣди му се налагатъ залѣсяванията на изкоренени мѣста, но присѣдитъ не се изпълняватъ, това още по-вече ги поощрява къмъ опустошение на горитъ. Ако въ Ромъния сж запазени горитъ, това се дължи на строгия законъ и ако и у насъ на врѣме имаше такъвъ строгъ законъ, населението щеше да свикне съ него и днесъ нѣмаше да имаме такава печална картина. Друго едно нѣщо, ако минава единъ селянинъ прѣзъ известна гора и види нѣкое хубаво дърво, мине на другия денъ цапи двѣ три бравы, на слѣдующия денъ ще го поукастри и най-сетнѣ ще го помъкне къмъ селото. Това доказва, че населението не мислѣ за горитъ. Най-добри е всакия гори да бждатъ

държавни, но въ закона изрично да бжде указано начинътъ и условията при които населението ще се ползува отъ тѣхъ.

Ат Ивановъ: Азъ поддържамъ исканіето на Инспектора, да се създаде фондъ за горитъ. Не съмъ съгласенъ съ смѣткитъ на г. Дмитрова, защото немогатъ да се запазятъ горитъ до като е това наше партизанство. Съгласенъ съмъ съ г. Кондова да се възложи назначението на общинската горска стража върху общинскиятъ власти.

Зл. Петровъ: Когато ние отидохме да живѣемъ въ село, тамкашното население бѣше почти унищожило селската гора, но баща ми и двама трима още се противопоставиха запазили гората и тамъ сега има много хубава гора. Така че трѣбва да се заинтересува населението да пази горитъ и само тогава ще има добри гори.

Ив. Авалевъ: Главна пѣль е да се запазятъ горитъ. Че горитъ се коренятъ това е вѣрно, но има хора, които сж противъ коренежа. Той се дължи на липсата на съзнание и главно на партизанство и ако не е послѣдното ще имаме и добра горска стража и добри гори. Ако можемъ да вземемъ рѣшение да се даде пълна автономия на горската власть, ако не за стражаритъ, то поне за лѣсничентъ, които да се увольняватъ само ако сж доказано виновни.

Д. Кондовъ: Остававето горитъ за общински го поддържамъ. Каквото ще да се говори, коренежъ ще има, защото тѣзи които коренятъ се увѣличаватъ постоянно. Каза се, че населението не пазело и не обичало горитъ — това не е вѣрно, защото съмъ билъ свидѣтель на сбиване между селянитъ за гори. Ако персонала на горитъ се тури на по сигурна почва и положението му се стабилизира, безспорно е, че много ще се направи за запазване на горитъ и азъ съмъ съгласенъ съ г. Авалева, щото райония горски инспекторъ и лѣсничентъ да бждатъ изборни лица изъ между специалиститъ по тая частъ и тогава по-обективно ще гледатъ на работата.

Горскиятъ Инспекторъ: Всички мѣрки, които се прѣдлагатъ тука сж отъ законо-

дателенъ характеръ, а моите мѣрки сж за сегашното врѣме.

Д-ръ П. Ранковъ: Ако прослѣдимъ отъ начало ще видимъ, че има грѣшка и въ самитѣ лѣсничей, защото знаете колко души лѣсничей сж дадени подъ сждѣ. Отъ друга страна, сега има административенъ сждѣ, който урегулира положението на чиновниците и постепенно всичко ще се уреди. Ние не можемъ да направимъ горитѣ нито държавни, нитѣ общински всичкитѣ.

Д. Кондовъ. Отъ казаното отъ горския инспекторъ по отношение ограждане горитѣ излиза че то трѣбва да стане по кооперативенъ начинъ, затова добръ е да се избере една комисия въ която да влиза и горския инспекторъ и която да изработи и правилника въ който ще бъдатъ зачекнати и рѣшени и другитѣ въпроси по изложението му.

Д-ръ П. Ранковъ: Да се назначи една комисия, състояща отъ трима окр. съвѣтници, горския инспекторъ и единъ финансовъ чиновникъ.

Горския Инспекторъ: Въместо финансовъ чиновникъ, добръ е да влиза секретаръ-бирника на комисията, защото въ правилника ще се разрѣшаватъ и въпроси отъ финансови и бюджетенъ характеръ.

Гласувано, Окр. Съвѣтъ

Р Ъ Ш И :

1. Приема се по принципъ ограничаването на горитѣ общински на кооперативни начала;

2. Избира комисия състояща отъ окр. съвѣтници. Митю Русевъ, Иванъ Авалковъ и Юрданъ Ивановъ, Горския Инспекторъ и секретаръ-бирника на постоянната комисия на която се възлага изработване правилникъ за кооперативното ограничаване общинскитѣ гори.

### РЪШЕНИЕ № 64.

Признаване за оправдано отсѣтствието на окр. съвѣтникъ Зл. Петровъ на 23-й, 24, 25 и 26 того.

Прѣдседателя прочете молбата на Окр. Съвѣтникъ Зл. Петровъ отъ 29 того съ

която като обяснява че съ рѣшение № 20 му е разрѣшенъ три дневенъ отпускъ, на 18, 19 и 20 того, за да отиде въ Дебричъ и да прѣнесе отъ тамъ сѣмейството си тукъ но че можатъ да се завърне една на 26 того защото цѣла седмица го разтакали Ромжнитѣ по община, прѣфектура, митница и пр. вслѣдствие на което моли да се счита за оправдателно и извинително отсѣтствието му отъ засѣданията на 23, 24, 25 и 26 того което да се счита като продължение на отпускатъ му.

Понеже никой не поиска думата, гласувано Окр. Съвѣтъ,

Р Ъ Ш И :

Извинява отсѣтствието на Окр. Съвѣтникъ Зл. Петровъ на 23, 24, 25 и 26 того и го счита че е билъ тогава въ отпускъ.

Опрѣдѣляне дневния редъ за утрѣшното засѣдание.

Прѣдседателя съобщи, че понеже никоя точка отъ дневния дневенъ редъ не е разгледана, затова въ утрѣшното засѣдание ще има за разглеждане дѣлниятѣ дневенъ редъ.

Окръжния Съвѣтъ прие това прѣдложение.

Закриване на засѣданнето.

Понеже врѣмето бѣше много напѣднано, Прѣдседателя обяви засѣданнето за закрито въ 7 часа вечерята.

На оригинала подписали всички присѣствающии въ засѣданнето Г. г. Окръж. съвѣтници.

Вѣрно,

Окр.-бирникъ: Ст. Калдъръмъ.

## Хроника.

Тѣзи отъ Г. г. Варненскитѣ граждани, които желаятъ да държатъ ученици квартиранти отъ Търговското Училище, трѣбва да заявятъ писмено въ Дирекцията въ срокъ до 15 Августъ, слѣдъ което квартирата ще се прѣгледа отъ училищна комисия.

## Еникъойско Сел. Общ. Управление

## ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3477

с. Ени-къой, Юлий 1915 год.

Понеже обявения за 11 того търгъ съ обявление № 2998 отъ 12 юний т. г., публикувано въ Окр. Вѣстникъ брой 10, за отдаването подъ наемъ отдѣленитѣ части отъ мерингъ на село Влахларъ и Джевишлий, за въ полза на фонда за подобрѣние скотоводството, не се състоя, поне явяване на конкуренти, то обявява се новъ търгъ, на 17 Августъ т. год. отъ 2—5 часа послѣ обѣдъ въ канцеларията на общината, за слѣднатѣ мерии:

1 Мера „Гергъова Мисирликъ“ отъ 40 декара, землище на с. Джевишлий.

Наемния срокъ е двѣ години, считана отъ денятъ на отвърженнето търга.

За правоучастие въ търга се иска 50/0 залогъ.

Поемнитѣ условия сж на разположенне въ канцеларията.

Кметъ: Г. Колевъ

Секр.-бирникъ: не се чете

## Еникъойско Сел. Общ. Управление

## ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3478

с. Еникъой, 16 Юлий 1915 год.

Обявява се за знанис, че на 2 Септемврий т. г. отъ 2—4 часа послѣ обѣдъ въ общинското управление въ с. Еникъой ще се произведе публиченъ явно наддавателенъ търгъ, за отдаването подъ наемъ, за срокъ двѣ години, отъ 1 Ноемврий 1915 год. до 1 Ноемврий 1917 година, Кестричската училищна зеленчукова градина, „Хачука“ отъ 80 декара.

За правоучастие въ търга се изисква залогъ 50/0 и свидѣтелство за честностъ.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ въ общинското управление.

Кметъ: К. Шивачевъ

Секр.-бирникъ: П. Жековъ

## Яйленско Селско Общинско Управление

## ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2365

с. Яйла, 14 Юлий 1915 год.

Яйленското Селско Общинско Управление, обявява на интересующитѣ се, че на 24 Августъ 1915 год. отъ 9 до 12 часа по обѣдъ въ канцеларията му ще се произведе търгъ за продажбата на: Сел. общинския хамбаръ отъ дъбови дъски и покритъ съ мѣстни керемиди, находящъ се въ с. х. Синаанларъ, тая община, както и стария общин. домъ находящъ се въ село Яйла, покритъ съ мѣстни керемиди и постанъ съ чамови дъски.

Чл. чл. 11—14 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия сж задължителни за конкурентитѣ

Първоначалната цѣна ще се опрѣдѣля отъ тържната комисия при откриване търга.

Исканий залогъ е 50/0.

п. Кметъ: Ив. Георгиевъ

Секр.-бирникъ: Ж. Венковъ

## Караджаотско Кметство

## ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1640

с. Караджа-отъ 8 Юлий 1915 г.

Кметството обявява, че на 18 того ще произведе търгъ съ явно наддаване въ общ. канцелария за продажба на слѣднитѣ прѣдмети останали слѣдъ демобилизацията принадлежащи на неизвѣстни ступани отъ 9—12 часа прѣдъ обѣдъ.

10 антерни вълнени и памучени, едни хамути иностранни 16 дизгини, 2 юлара германски, 4 сѣдла и 68 празни торби калкута.

Прилизителна първоначална оцѣнка изобщо на антеритѣ 5 лв. — на торбитѣ 20 лева, хамутитѣ и дизгинитѣ и сѣдлата 50 лева.

Членовеѣ 11 и 12 отъ закона за обществ. прѣдприятия сж задължителни за коокурентитѣ.

Залогъ 5% върху първоначалната оцѣнка.

Кметъ: Костовъ  
Секр.-бирникъ: Димитровъ

Караджаотско Училищно Настоятелство

## ОБЯВЛЕНИЕ

№ 17

с. Караджаотъ 12 юний 1915 г

Настоятелството обявява, че търси майсторъ комуто да отдаде по доброволно съгласие направата на 15 чина.

Прилизителна стойностъ на прѣдприятието 375 лева

Желающитѣ да наематъ горния работа, да подадѣтъ своитѣ прѣдложения до 25 юлий т. год. 4 часа слѣдъ обѣдъ до училищното настоятелство.

Прѣдседателъ: Папанчевъ  
Секретаръ: Димитровъ.

Караджаотското Кметство

## ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1641

с. Караджа отъ 8 Юлий 1915 год.

Кметството обявява, че на 21 того ще произведе въ общин. канцеларии слѣднитѣ търгове:

1. Отъ 9—12 часа прѣдъ обѣдъ продажба на една кожа отъ общ. бикъ първоначална цѣна на килогр. 1 левъ.

2. Отъ 2—4 часа слѣдъ обѣдъ отдаване на закупчикъ общ. приходъ „интизапъ“ и „кръвнина“ съ срокъ отъ 1.1.1915 год. до 31.XII 916 год.

Първоначална цѣна 1500 лв. за интизапъ и 100 лв. за кръвнината.

Залогъ 5% върху първоначална цѣна.  
Членовеѣ 11—14 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия сж задължителни за коокурентитѣ.

подп Кметъ: Кр. Петровъ  
Секр.-бирникъ: К. Димитровъ

Ченгенско Училищно Настоятелство

## ОБЯВЛЕНИЕ

№ 22

с. Ченге, 13-й юлий 1915 година

На 13 Августъ 1915 год., отъ 2 до 5 часа слѣдъ обѣдъ въ канцеларията на общинското управление ще се произведе публиченъ търгъ, съ явна конкуренция, за отдаване на наематели, експлоатацията на слѣднитѣ имоти, принадлежащи на Ченгенското първоначално училище за време отъ 1 Септември 1915 год., до 1 Септември 1916 год., а именно:

1) Нива въ мѣстността „Кара-хасанъ“ отъ 489 декара, при съѣди: Карахасански кайрякъ, Карахасанска чешма Ради Ангеловъ и Добри Филонъ.

Първоначална оцѣнка на горния имотъ възлиза на 1467 лева или по 3 лева на декаръ за цѣлия наемъ периодъ.

Исканий залогъ за правоучастие въ търга е 5% върху първоначалнитѣ оцѣнки.

Членове 11 и 12 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия сж задължителни за коокурентитѣ.

Тържвитѣ книжка могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията на общинското управление

Прѣдседателъ: Ф. Куревъ.  
Секр.-Гл. учителъ: Ил. Тодоровъ

## Кадж-кьойско Сел. Общинско Управление

## ОБЯВЛЕНИЕ

№ 959

с. Кадж-кьой, 11 Юлий 1915 год.

На 27-й Августъ т. г. отъ 10 до 12 часа прѣдъ обѣдъ въ общ. канцелария ще се произведе търгъ съ явно наддаване за отдаване на наемателъ общинската вива „Бавръ-юстю“ отъ 12 дек. находяща се въ землището на с. Кадж-кьой за време отъ 15 Септември 1915 год. до 15 Септември 1917 год.

Първоначална оцѣнка 150 лв.

Залогъ 50%.

Тържнитѣ книжа сж на разположение.

Кметъ: М. Ивановъ

Секр.-Бирникъ: П. Георгиевъ

## Кадж-кьойско Сел. Общ. Управление

## ОБЯВЛЕНИЕ

№ 961

с. Кадж-кьой, 11 Юлий 1915 год.

На 27-й Августъ т. год. отъ 2—4 ч. слѣдъ обѣдъ въ канцеларията на общинското управление, ще се произведе търгъ съ явно наддаване за отдаване на наемателъ дюкляна на Кадж-кьойското училище съ двѣ отдѣленне и отдозу изба, прѣдназначенъ за кръчма и бакалница за време отъ 1-й Януари 1916 год. до 31 Декември 1917 год.

Първоначална оцѣнка 120 лева за цѣля ваеменъ периодъ.

Залогъ 50%.

Тържнитѣ книжа сж на разположение въ общинската канцелария.

Кметъ: М. Ивановъ

Секр.-бирникъ: П. Георгиевъ

## Кадж-кьойско Сел. Общ. Управление

## ОБЯВЛЕНИЕ

№ 957

с. Кадж-кьой, 11 Юлий 1915 год.

На 26-й Августъ т. год. отъ 2 до 6 часа послѣ обѣдъ въ канцеларията на общинското управление ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция за продаване слѣднитѣ дворни общински праздни мѣста, находящи се въ с. Шереметъ, а именно:

1) Дворно мѣсто отъ 936 кв. метра при сжсѣди: Киро Димовъ, пжтъ, поляна и Андрий Яневъ.

2) Дворно мѣсто отъ 1774 кв. метри, при сжсѣди: Илиянъ Николовъ, улица и поляна;

3) Дворно мѣсто отъ 2115 кв. метра при сжсѣди: пжтъ, Тодоръ Василевъ, Димитръ Козаровъ, улица и поляна.

Първоначалната цѣна е 10 стотин. на квад. метръ.

Наддаванетоъ ще бждѣ изцѣло и по отдѣлно за всѣко дворно мѣсто, а исканий залогъ е 50%.

Членове 11 до 14 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия сж задължителни за конкурентитѣ.

Разносикитѣ за публикация обявлението и всички други по търга, както и за снабдяванетоъ купувачитѣ съ Нотариални Актове сж за смѣтла на купувачитѣ.

Кметъ: М. Ивановъ.

Секр.-бирникъ: П. Георгиевъ.